

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cum cognationem suam inde culpata tutari vellet, nec satis posset, cum eis profugit in Thuringiā: nam dicebatur & ipse gustasse de praeda. Vnde Imperatori rebellionem quandam ostendere voluit ex proxima Saxonia: sed pacatis utcunque rebus, qui caesi erant Iudei, suscitari de morte non poterant, pradam viui partuntur. Interim inualefcit indignatio inter regem & reginam, quam ille cepit exhorre. Illa autem, pessimo relicto marito, Romam contendit: ibiq; conuocato concilio, de crimine pessimo Imperatorem accusauit. Urbanus pontifex excommunicationem in eum renouauit. Illa verò, dimisso rege, reuersa est in Rusiam: ibiq; in sancta conuersatione honestarum, quas aggregauit, personarum, Domino seruiens, mater effecta multarum in Christo filiarum, feliciter consummauit. *Doigbertus* infaustus Henrici pontifex, ad hunc vsque annum, hoc est, centesimum post mille, durauit, sæpè deplorans secum inter amicos, quòd infelici loci subièrit fortunam, vir utique ingenio, vita, & nobilitate, facundia & omni virtute satis praeclitus: sed qui non legitimè ad pontificatum se passus est impelli.

CAPVT XV.

Quo etiam anno interijt Conradus rex Henrici filius in Italia, Mathildi consanguinea grauissimāq; samina adherens: cuius consilio & auxilio honestissime vitam traduxit: vxorem penè inuitus ducens ducis Siciliae filiam, qua cum continentissimè vixit, monacho similior quàm regi. Testati sunt qui defuncto aderant, cum veneni sumpti esset suspicio, crucem se in eius brachio vidisse. Eo tempore Henricus Crassus, *Ottonis* Bauari filius, in Phrisia caditur cū alijs multis, volens in senem populum ad iuga perducere. Sed non est

datum equestribus in palustri terra superare. Famate
cepta Hierosolyma miro modo affecit homines praesertim
per Gallias. Alij se somnio admonitos, alij visione, praeser-
rebant terram sanctam petere. Rusticanus populus facili-
ter inuitatur, quod ciuilibus in regno diu malis attritus,
nusquam melius quam extra patriam habiturus sibi vi-
deretur: ita fame, peste, incendijs, vexati sunt. Circa
Niueru illi tempore mirabile genus morbi innotuit. Tas-
ti homines igne inuisibili ardebant, qui facile penetra-
bat praecordia. Alij pedes, alij manus ea occasione praeci-
derant. Franci, Saxones, Bauari, Sueui, admirantes cur-
neos transeuntium in terram sanctam Galloru, partim ri-
ridebant, partim etiam indignabantur: ipsi domestici
diu sionibus afflicti, propter sacerdotij & regni diuisi-
nem. Multa in sole signa, plurima in calis, multoties in
aere conspecta terruere mortales. Tum multi signum
crucis sibi calitus impressum ostendere, cui non dissim-
ilem rem nostra vidimus atate: sed fabula se multa ve-
ris rebus immiscuerunt. Interea summus pontifex Pa-
schalis, omnium orthodoxorum pontificum Romae con-
gregato concilio, haeresim illorum temporu, quam foue-
bant, qui Henrico adhaerebant, damnauit: Ipsum Henri-
cum anathematizauit, praedecessorum suorum confir-
mans sententias. Cuno Ottonis Bauari filius, de magni
principibus vnus, dum iter agit, per insidias interimitur.
Frater ei fuit Henricus Crassus, nuper, vt diximus, in
Phrisia caesus. Otto enim inter primos in Saxonia prin-
cipes, dux erat, qui sub rege primas in prouincia partes
habuerat. Erat hic Otto, vt diximus, origine Saxo: sed
dux factus Bauaria, ab Henrico III. est depulsus, quod
duellum detrectaret. Filij eius Henricus Crassus, qui oc-
cisus est in Norden in Phrisia, pater Rixa Imperatricis

Cano

Cuno c
fridus d
deinde
de dxi
berg, c
comitu
duxit C
mari, n
denborg
vxoꝝ Hen
Henric
quidam
nus duci
Crassus
houe, in
eandem
uelde, q
ne. Hen
principu
nem toti
quisque
successor
nuere di
memora

H
que tum
Saxonia
proximo
esset Imp
gens, m

Cuno comes de Bichiling, nupèr in itinere cæsus: & Sifridus de Bomeneborg pater iunioris Sifridi. Quatuor deinde filias idem Otto habuit. Vna fuit mater Conradi de Witin marchionis, Secunda mater Friderici de Arnsberg, cuius vnâ filiam duxit Gotfridus de Arne, pater comitum Henrici & Friderici de Arnsberg: Secundam duxit Otto de Cappenberg: cuius filia Heilica, vxor Eilmari, mater fuit Henrici & Christiani comitum de Aldenborg, & Ottonis præpositi Bremensis. Tertia fuit vxor Hermannii de Caluele, quæ genuit Ottonem & Henricum comites de Rauensberg. Quartam deduxit quidam seruus. Quilibet autem fratrum filiorum Ottonis ducis, in comitatu vnâ curiam habuit. Henricus Crassus curiam de Alerstede: Cuno, quæ dicitur Koninghoue, in villa Herseuælde: Hic fundauit Katelenborg, & eandem illi dedit claustro. Sifridus habuit curiam Heluælde, quam filius Sifridus dedit monasterio Amelsborne. Hac idcirco, vt cognationem veterum de Saxonia principum agnoscamus: Qua in re videri potest, neminem totius ducatûs Saxonie tum titulum habuisse: sed quisque suæ partis, quam tenebat, iura defendit: Nam successores Hermannii inferius iuxta Albim fluuium tenuere ditionem: quorû nouissimus Magnus, statim commemorabitur.

CAPVT XVI.

Henricus marchio in Saxonia magni nominis, vir potentissimus, incertum an de Brandenburgo, quæ tum ditio, in solo licet & andalico, annumerabatur Saxonie, per hæc tempora vitam finiuit. Anno deinde proximo, qui fuit quartus post mille atque centum, cum esset Imperator in Ratispona, ibi Natale Domini peragens, murmur graue excitatur in Bauaris, quod Saxo-